

Czwartek, 21 października 2010 r.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

Indykatywny podział środków finansowych na lata 2007–2013

	(w mln EUR)
Razem	17 087
Programy geograficzne:	10 057
Ameryka Łacińska	2 690
Azja	5 187
Azja Środkowa	719
Bliski Wschód	481
Afryka Południowa	980
Programy tematyczne:	5 596
Inwestowanie w ludzi	1 060
Środowisko i zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi	804
Podmioty niepaństwowe i władze lokalne w procesie rozwoju	1 639
Bezpieczeństwo żywnościowe	1 709
Migracja i azyl	384
Kraje AKP objęte protokołem w sprawie cukru	1 244
Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów	190*

Oznaczenie kraju pochodzenia *I**

P7_TA(2010)0383

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oznaczania kraju pochodzenia określonych produktów przywożonych z państw trzecich (COM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD))

(2012/C 70 E/33)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2005)0661),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Konsekwencje wejścia w życie traktatu lizbońskiego dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych” (COM(2009)0665),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 i 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0048/2010),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Czwartek, 21 października 2010 r.

- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0273/2010),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Europejskiego Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.

P7_TC1-COD(2005)0254

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 października 2010 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 w sprawie oznaczania kraju pochodzenia określonych produktów przywożonych z państw trzecich

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) **Unia Europejska nie posiada zharmonizowanych przepisów ani jednolitych praktyk dotyczących oznaczania pochodzenia w UE, poza kilkoma szczególnymi przypadkami w sektorze rolnym.**
- (2) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do produktów przemysłowych pochodzących z przywozu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury, określonych w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽²⁾ oraz z wyjątkiem środków spożywczych określonych w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽³⁾.
- (3) **Wiele przedsiębiorstw w Unii już dziś dobrowolnie stosuje oznaczenia pochodzenia.**
- (4) Brak reguł unijnych oraz różnice pomiędzy systemami obowiązującymi w państwach członkowskich w odniesieniu do oznaczania na określonych produktach ich kraju pochodzenia spowodowały sytuację, w której w pewnej liczbie sektorów większość produktów przywożonych z państw trzecich i rozprowadzanych na rynkach Unii nie nosi oznaczeń kraju pochodzenia lub nosi oznaczenia wprowadzające w błąd. **Różnice te prowadzą również do sytuacji, w której przywóz towarów z krajów trzecich przenosi się do określonych punktów wjazdu do Unii, najbardziej korzystnych dla danego kraju wywozu.**

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- (5) *Wyniki przeprowadzonych przez Komisję ogólnych konsultacji z zainteresowanymi stronami (które objęły przemysł, importerów, stowarzyszenia konsumenckie, związki zawodowe) w sprawie ewentualnego wprowadzenia rozporządzenia UE w sprawie oznaczania pochodzenia wskazują, że ogólnie rzecz biorąc, w oczach unijnych konsumentów oznaczanie pochodzenia w celach informacyjnych ma istotne znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa, aspektów społecznych i ekologicznych.*
- (6) *Obywatele Unii widzą ścisły związek między europejskimi przepisami dotyczącymi oznaczania pochodzenia a ochroną ich bezpieczeństwa i zdrowia.*
- (7) *W agendzie lizbońskiej sama UE postawiła sobie za cel umocnienie gospodarki Unii m.in. poprzez podnoszenie konkurencyjności przemysłu Unii w gospodarce światowej, a w strategii UE 2020 zobowiązano się bazować na potrzebie podnoszenia konkurencyjności. W niektórych kategoriach dóbr konsumpcyjnych konkurencyjność może polegać na tym, że ich produkcja, odbywająca się w UE, cieszy się dobrą opinią pod względem jakości i przestrzegania wysokich norm produkcyjnych.*
- (8) *Unijne przepisy dotyczące oznaczania pochodzenia zwiększyłyby konkurencyjność przedsiębiorstw unijnych oraz całej gospodarki Unii, pozwalając obywatelom i konsumentom na dokonywanie świadomych wyborów.*
- (9) *Gospodarcze znaczenie informowania o miejscu pochodzenia dla decyzji klientów i wymiany handlowej znajduje potwierdzenie w praktyce innych głównych partnerów handlowych, którzy wprowadzili obowiązkowe wymagania dotyczące oznaczania miejsca pochodzenia. Eksporterzy unijni muszą postępować zgodnie z tymi wymaganiami i umieszczać informacje dotyczące pochodzenia na produktach, które zamierzają eksportować na te rynki.*
- (10) *Niejednokrotnie odnotowano przypadki zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa spowodowanego produktami wwożonymi do UE z krajów trzecich. Wyraźne oznaczenie pochodzenia da obywatelom UE więcej informacji i pozwoli lepiej kontrolować własne wybory, a tym samym zapewni im ochronę przed nieświadomie nabywanymi produktami, które mogą być wątpliwej jakości.*
- (11) *Organy celne państw członkowskich powinny prowadzić odprawy graniczne i kontrole w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, stosując pojedynczą, ujednoliconą procedurę, by ograniczyć obciążenia administracyjne.*
- (12) *Aby zagwarantować, że niniejsze rozporządzenie jest skuteczne i nakłada jedynie niewielkie obciążenia administracyjne, zapewniając przy tym maksymalną elastyczność unijnym przedsiębiorstwom, powinno się zapewnić jego zgodność z istniejącymi na całym świecie systemami oznakowania „wyprodukowano w”.*
- (13) *Unia powinna uzyskać pozycję równorzędną w stosunku do swoich partnerów handlowych poprzez wprowadzenie równoważnych aktów prawnych, które również przyczynią się do zapobiegania stosowaniu fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji o pochodzeniu określonych towarów z przywozu.*
- (14) *Zgodnie z dyrektywą 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym⁽¹⁾, konsumenci mogą łączyć wartość rynkową z geograficznym pochodzeniem danego towaru. Zgodnie z tą dyrektywą, w przypadku gdy klient, kierując się fałszywymi lub wprowadzającymi w błąd informacjami dotyczącymi jego pochodzenia geograficznego, kupi produkt, którego w innym przypadku by nie kupił, może to stanowić nieuczciwą praktykę handlową. Dyrektywa ta nie czyni obowiązkowym umieszczania informacji dotyczących pochodzenia geograficznego towarów, ani nie określa pojęcia pochodzenia.*
- (15) *System oznaczeń pochodzenia pozwoli konsumentom odróżnić produkty spełniające normy społeczne, ekologiczne i bezpieczeństwa, kojarzone zazwyczaj z krajem pochodzenia.*
- (16) *Dlatego też określenie wspólnej definicji pochodzenia dla celów rynkowych, reguł oznaczania oraz wspólnych reguł kontroli umożliwiłoby stworzenie równych warunków konkurencji, ułatwiłoby konsumentom wybór w sektorach objętych tymi regułami oraz przyczyniłoby się do ograniczenia wprowadzających w błąd informacji o pochodzeniu.*

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- (17) Wprowadzenie znaku pochodzenia może przyczynić się do działania wymagających standardów unijnych na korzyść przemysłu Unii, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw, **które często dokładają dużych starań, aby zapewnić jakość swoich produktów, zachowując przy tym tradycyjne i rzemieślnicze zawody i metody wytwarzania, lecz są również w dużym stopniu narażone na światową konkurencję, w której brak zasad rozróżniania metod wytwarzania.** Pomoże ono również w ochronie przemysłu Unii przed narażaniem na szwank jego opinii w wyniku nieprawdziwych informacji o pochodzeniu towarów. Większa przejrzystość oraz lepsze informowanie konsumentów o pochodzeniu towarów przyczyni się w ten sposób do realizacji celów agendy lizbońskiej i **strategii UE 2020.**
- (18) Artykuł IX Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. stanowi, że członkowie WTO mogą przyjąć i egzekwować prawa i przepisy odnoszące się do oznaczeń pochodzenia w odniesieniu do przywozu, szczególnie po to, aby chronić konsumentów przed fałszywymi lub wprowadzającymi w błąd informacjami.
- (19) **Przepisy dotyczące oznaczenia pochodzenia stanowią ponadto skuteczną ochronę przed podrabianiem towarów i nieuczciwą konkurencją, poprawiając tym samym skuteczność rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa ⁽¹⁾ oraz dostarczając dodatkowe, istotne narzędzie ochrony i podnoszenia wartości produkcji unijnej.**
- (20) Na mocy umów pomiędzy Wspólnotą Europejską a **■** Turcją i umawiającymi się stronami Porozumienia EOG niezbędne jest wykluczenie produktów pochodzących z tych państw z zakresu niniejszego rozporządzenia.
- (21) Obowiązujące w Unii niepreferencyjne reguły dotyczące pochodzenia towarów określono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾ oraz w jego przepisach wykonawczych zawartych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽³⁾. Celem określenia pochodzenia towarów z przywozu dla celów niniejszego rozporządzenia zaleca się wykorzystanie wyżej wspomnianych reguł. Wykorzystanie pojęcia dobrze znanego podmiotom handlowym i administracjom powinno ułatwić jego wprowadzenie i wykonywanie. Niepreferencyjne reguły pochodzenia należy stosować w odniesieniu do wszystkich celów niepreferencyjnej polityki handlowej. Należy unikać duplikowania deklaracji i dokumentacji.
- (22) Celem ograniczenia obciążenia dla przemysłu, handlu i administracji oznaczenie pochodzenia powinno być obowiązkowe w sektorach, w odniesieniu do których Komisja, w oparciu o przeprowadzone wcześniej konsultacje, uznała, że jest to korzystne. **■** Należy **■** wprowadzić przepis wyłączający określone produkty z powodów technicznych **■** lub ze względu na fakt, że w ich przypadku oznaczenie nie jest konieczne dla celów niniejszego rozporządzenia z innych powodów. Taka sytuacja może wystąpić szczególnie, gdy oznaczenie pochodzenia mogłoby spowodować zniszczenie danego towaru lub w odniesieniu do określonych surowców.
- (23) Należy stworzyć przepis, zgodnie z którym dane dotyczące pochodzenia towarów wytworzone i/lub sprawdzone podczas kontroli przez właściwe władze mogą podlegać wymianie, włączając w to władze i inne osoby lub organizacje, dla których Państwa. Członkowskie przewidują rolę wykonawczą zgodnie z dyrektywą 2005/29/WE. Należy uwzględnić kwestię ochrony danych osobowych, zachowania tajemnicy handlowej i przemysłowej oraz zachowania poufności zawodowej i administracyjnej.
- (24) **Zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przepisy i ogólne zasady dotyczące mechanizmów kontroli wykonywania uprawnień wykonawczych Komisji sprawowanej przez państwa członkowskie ustanawiane są z wyprzedzeniem w drodze rozporządzenia przyjmowanego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Do czasu przyjęcia tego nowego rozporządzenia w dalszym ciągu mają zastosowanie przepisy decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanym Komisji ⁽⁴⁾, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, która nie ma zastosowania.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- (25) *Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia przypadków, w których można przyjąć oznaczenie na opakowaniu zamiast oznaczenia umieszczonego na samych towarach lub w których towary nie mogą bądź nie muszą być oznaczane z przyczyn technicznych, a także do określania środków określających inne zasady, które mogą być niezbędne w razie stwierdzenia, że towary nie spełniają warunków niniejszego rozporządzenia, lub uaktualniające załącznik do niniejszego rozporządzenia w razie zmiany oceny konieczności oznaczania pochodzenia dla określonego sektora.*
- (26) Towary znajdujące się w bagażu osobistym osób podróżujących i przeznaczone do użytku osobistego należy wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia w granicach określonych na potrzeby zwolnienia z opłaty celnej oraz gdy nie istnieją wskazówki świadczące o tym, że określone towary przewożone są w ramach wymiany handlowej. Należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym również inne przypadki objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych (wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ mogą być wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia na mocy przepisów wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do **gotowych towarów konsumpcyjnych** z wyłączeniem produktów rybołówstwa i akwakultury, określonych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, oraz środków spożywczych, określonych w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.
2. **Gotowymi towarami konsumpcyjnymi** wymagającymi oznaczenia są towary **przeznaczone dla konsumentów końcowych**, wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia i pochodzące z przywozu z państw trzecich, z wyjątkiem **produktów** pochodzących z terytorium **Unii Europejskiej**, Turcji oraz umawiających się stron Porozumienia EOG.

Gotowe towary konsumpcyjne można zwolnić z obowiązku oznaczenia pochodzenia w przypadku, gdy z powodów technicznych ■ oznaczenie ich wydaje się nie być możliwe.

Produkty, do których niniejsze rozporządzenie ma mieć zastosowanie, ograniczają się do gotowych towarów konsumpcyjnych. Komisja może rozszerzyć zakres rozporządzenia pod warunkiem, że Parlament Europejski i Rada wyrazi na to zgodę.

W odniesieniu do wyrobów włókienniczych i odzieżowych (rozdz. 50-63), obuwia, getrów i artykułów podobnych (rozdz. 64), artykułów odzieżowych, dodatków do ubiorów i pozostałych wyrobów futrzarskich, futer sztucznych i wyrobów z nich (kod NC 4303/4304), wyrobów ze skóry, wyrobów siodlarskich i rymarskich, artykułów podróżnych, toreb ręcznych, torebek i podobnych pojemników, artykułów z wnętrzości zwierzęcych (kody NC 4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / od 4107 do 4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)) „produkt końcowy” oznacza produkt gotowy lub półprodukt, który musi być poddany kolejnym fazom obróbki w Unii przed wprowadzeniem go na rynek.

3. Terminy „pochodzenie” i „pochodzący” odnoszą się do niepreferencyjnego pochodzenia zgodnie z art. 22 do 26 Wspólnotowego Kodeksu Celnego.
4. „Wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie na rynku unijnym indywidualnego produktu przeznaczonego do wykorzystania końcowego celem jego dystrybucji i/lub wykorzystania za opłatą bądź bezpłatnie.
5. „Właściwe władze” oznaczają jakiegokolwiek władze zajmujące się kontrolą towarów w momencie przywozu lub w momencie wprowadzania ich do obrotu.
6. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do towarów o charakterze niekomercyjnym, przewożonych w bagażu osobistym podróżnych, które mieszczą się w limitach określonych względem zwolnienia z opłaty celnej, o ile nie ma poważnych przesłanek wskazujących, że są one częścią wymiany handlowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2009, str. 23.

Czwartek, 21 października 2010 r.

W przypadku gdy można przyznać towarom zwolnienie z opłaty celnej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1186/2009 i nie ma poważnych przesłanek wskazujących, że są one częścią wymiany handlowej, takie towary również **należy** wyłączyć z zakresu niniejszego rozporządzenia.

■

7. **Niniejsze rozporządzenie musi być zgodne z istniejącymi już na całym świecie systemami oznaczenia „wyprodukowano w”, aby zapewnić skuteczne przepisy stanowiące niewielkie obciążenie administracyjne i dające większą elastyczność unijnym przedsiębiorstwom.**

Artykuł 2

Przywóz lub wprowadzenie do obrotu towarów podlega obowiązkowi oznaczenia pochodzenia na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 3

1. Na wspomnianych towarach należy oznaczyć kraj ich pochodzenia. W przypadku towarów zapakowanych należy **również** umieścić oddzielne oznaczenie na opakowaniu.

Komisja **w drodze aktów delegowanych** może przyjąć środki ■ celem określenia przypadków, w których można przyjąć oznaczenie znajdujące się na opakowaniu zamiast oznaczenia umieszczonego na samych towarach. Taka sytuacja występuje szczególnie w przypadku, gdy konsument lub użytkownik końcowy otrzymuje towary w ich normalnym opakowaniu. **Środki takie oraz wszelkie ich przeglądy są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 7.**

2. Słowa „wyprodukowano w” oraz nazwa kraju pochodzenia wskazują na pochodzenie towarów. Oznaczenie można sporządzić w którymkolwiek z języków urzędowych Unii, zrozumiałym dla konsumentów końcowych w państwie członkowskim, w którym towary te będą sprzedawane, **lub w języku angielskim przy użyciu słów „made-in” i angielskiej nazwy kraju pochodzenia.**

3. Oznaczenie pochodzenia należy sporządzić czytelnym i niemożliwym do usunięcia drukiem, powinno ono być widoczne podczas normalnego użytkowania oraz czytelnie odróżniać się od innych informacji, jak również jego forma nie powinna wprowadzać w błąd lub powodować mylnego wrażenia co do pochodzenia produktu.

Oznakowanie produktów wprowadzanych do obrotu w krajach, których język jest zapisywany za pomocą alfabetu łacińskiego, nie może być wykonane przy użyciu znaków nienależących do tego alfabetu.

4. Towary powinny nosić wymagane oznaczenie w chwili przywozu. Bez uszczerbku dla środków podjętych zgodnie z art. 5 ust. 3, oznaczenia nie można usuwać lub ingerować w jego treść do momentu sprzedaży towaru konsumentowi lub użytkownikowi ostatecznemu.

Artykuł 4

1. Komisja może przyjąć środki wykonawcze, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 ust. 2, w szczególności, aby:

- określić szczegółową formę i procedury oznaczania pochodzenia;
- stworzyć wykaz terminów we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej, jasno wyrażających fakt, że towary pochodzą z kraju wskazanego na oznaczeniu;
- określić przypadki, w których wspólnie używane skróty bezbłędnie wskazują kraj pochodzenia i mogą być wykorzystane dla potrzeb niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 21 października 2010 r.

2. Komisja może przyjąć środki w drodze aktów delegowanych, aby:

- określić przypadki, w których towary nie mogą lub nie muszą być oznaczane z powodów technicznych
- określić inne reguły, które mogą być niezbędne w przypadku, gdy okaże się, że towary nie spełniają warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu;
- uaktualnić załącznik do niniejszego rozporządzenia w przypadkach, w których zmianie uległa ocena co do tego, czy konieczne jest oznaczenie pochodzenia dla określonego sektora.

Środki takie oraz wszelkie ich przeglądy są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 7.

Artykuł 5

1. Towary nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli:

- nie noszą oznaczenia pochodzenia;
- oznaczenie pochodzenia nie odpowiada pochodzeniu towaru;
- oznaczenie pochodzenia zmieniono lub usunięto, lub w inny sposób zmieniono jego treść, z wyjątkiem przypadku, gdy wymagana była korekta zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Komisja może przyjąć dalsze środki wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 ust. 2 w odniesieniu do deklaracji i dokumentów towarzyszących, które można przedstawić na dowód zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

3. Komisja proponuje wspólny minimalny poziom kar stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.

4. Na podstawie wspólnych poziomów minimalnych zaproponowanych przez Komisję państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące kar mających zastosowanie w przypadkach naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o podjętych środkach najpóźniej w okresie dziewięciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach tych środków. Komisja musi zapewnić przynajmniej minimalny poziom ujednoczenia systemów kar w państwach członkowskich, aby uniknąć sytuacji, w której różnice między nimi skłaniałyby eksporterów z krajów trzecich do preferowania tylko określonych punktów wjazdu do Unii.

5. W przypadku, gdy towary nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne, aby wymóc na właścicielu towarów lub na jakiegokolwiek innej osobie odpowiedzialnej za towary oznaczenie ich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na ich własny koszt. **Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przyjętych środkach w terminie ... (*) oraz powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach tych środków.**

6. W razie potrzeby, w celu skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, właściwe władze mogą wymieniać dane uzyskane podczas kontroli zgodności z niniejszym rozporządzeniem, włączywszy w to władze i inne osoby lub organizacje, uprawnione do tego przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 11 dyrektywy 2005/29/WE.

(*) *Dziewięć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

Czwartek, 21 października 2010 r.

Artykuł 6

1. W pracach Komisji uczestniczy Komitet Oznaczenia Pochodzenia (zwany dalej „Komitetem”). **W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele państw członkowskich, właściwych gałęzi przemysłu i stowarzyszeń.**
 2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu mają zastosowanie **art. 3 i 7** decyzji 1999/468/WE.
- █
3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 7

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. **Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 i w art. 4 ust. 2, przyznaje się Komisji na okres stosowania niniejszego rozporządzenia.**
2. **Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.**
3. **Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych przyznane Komisji podlegają warunkom określonym w art. 8 i 9.**

Artykuł 8

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. **Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 i w art. 4 ust. 2.**
2. **Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę prowadzącą do podjęcia decyzji o ewentualnym odwołaniu przekazania uprawnień, dokłada starań, aby poinformować o tym drugą instytucję i Komisję w rozsądnym czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe uzasadnienie odwołania.**
3. **Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub w późniejszym, określonym w niej terminie. Nie wpływa ona na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Decyzja ta jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.**

Artykuł 9

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. **Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od dnia powiadomienia.**

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

2. **Jeżeli po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie w terminie w nim określonym.**

Czwartek, 21 października 2010 r.

Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.

3. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, przedstawia powody tego sprzeciwu.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Artykuł 2, 3 i art. 5 stosuje się po upływie dwunastu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 ust. 2, Komisja może przedłużyć wspomniany okres o czas potrzebny podmiotom na realizację wymogów dotyczących oznaczenia pochodzenia określonych w środkach wykonawczych; okres ten nie może w żadnym razie być krótszy niż sześć miesięcy.

Nie później niż ... (*) Komisja przeprowadza badanie jego skutków.

Niniejsze rozporządzenie wygasa ... (). Rok przed datą wygaśnięcia Parlament Europejski i Rada, w oparciu o wniosek przedłożony przez Komisję, podejmują decyzję o przedłużeniu okresu obowiązywania rozporządzenia lub o jego zmianie.**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) *Trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.*

(**) *Pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.*

ZAŁĄCZNIK

Produkty, do których ma stosować się niniejsze rozporządzenie, wskazano podając ich kody CN.

Kod CN	Opis
4011 92 00	Opony nowe pneumatyczne z gumy, takie jak używane przez pojazdy i maszyny rolnicze i leśne (z wyjątkiem opon z bieżnikiem daszkowym lub podobnym)
4013 90 00	Dętki z gumy (z wyjątkiem rodzajów stosowanych w pojazdach samochodowych, w tym pojazdach typu kombi i samochodach wyścigowych, autobusach, samochodach ciężarowych i rowerach)
4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107 do 4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)	Skóry surowe i wykończone
4008 21 / 4008 11 / 4005 99 / 4204 / 4302 30 (25, 31) / 8308 10(00) / 8308 90(00) / 9401 90 / 9403 90	Obcasy, podeszwy, paski, części, syntetyczne, inne
4201 / 4202 / 4203 / 4204 / 4205 / 4206	Wyroby siodlarskie i rymarskie, artykuły podróżne, torby ręczne i podobne pojemniki, artykuły z wnętrzości zwierzęcych (z wyjątkiem wnętrzości jedwabników)

Czwartek, 21 października 2010 r.

Kod CN	Opis
4303 / 4304	Artykuły odzieżowe, dodatki do ubiorów i pozostałe wyroby futrzarskie, futra sztuczne i wyroby z nich
Dział 50 – 63	Wyroby włókiennicze i odzieżowe
6401 / 6402 / 6403 / 6404 / 6405 / 6406	Obuwie, getry i podobne
6904 / 6905 / 6907 / 6908 / 6911/ 6912/ 6913/ 6914 90 100	Wyroby ceramiczne
7013 21 11 / 7013 21 19 / 7013 21 91 / 7013 21 99 / 7013 22 10 / 7013 31 10 / 7013 31 90 / 7013 91 10 / 7013 91 90	Wyroby ze szkła, w rodzaju stosowanych do celów stołowych, kuchennych, toaletowych, biurowych, dekoracji wnętrz lub podobnych celów (inne niż te objęte pozycją 7010 lub 7018) z ręcznie formowanego szkła ołowiowego
7113/7114/7115/7116	Artykuły biżuteryjne i ich części, z metalu szlachetnego lub platerowanego metalem szlachetnym, Artykuły jubilerskie ze złota lub srebra i ich części, z metalu szlachetnego lub platerowanego metalem szlachetnym, Inne artykuły z metalu szlachetnego platerowanego metalem szlachetnym, Artykuły z pereł naturalnych lub hodowlanych, kamieni szlachetnych lub półszlachetnych (naturalnych, syntetycznych lub odtworzonych)
7318	Wkręty, śruby, nakrętki, wkręty do podkładów, haki gwintowane, nity, zawlecзки, przetyczki, podkładki (włącznie z podkładkami sprężystymi) oraz wyroby podobne, z żelaza lub stali
8201/ 8202/ 8203/ 8205/ 8207/ 8208/ 8209/ 8211/ 8212/ 8213/ 8214/ 8215	Narzędzia i zestawy narzędzi
8302 20 00	Kółka samonastawne (pokręta) z zamocowaniem, z metalu nieszlachetnego
8481	Krany, kurki, zawory i podobna armatura do rur, płaszczy kotłów, zbiorników, kadzi lub podobnych, w tym zawory redukcyjne i zawory sterowane termostatycznie
9307	Szable, szpady, bagnety, włócznie i inne rodzaje białej broni oraz części i pochwy do takiej broni
Dział 94	Meble, pościel, materace, poduszki, lampy i oprawy oświetleniowe, podświetlane tablice i znaki informacyjne i podobne, budynki prefabrykowane
9603	Miotły i szczotki, ręcznie sterowane mechaniczne zamiatarki podłóg, bezsilnikowe, zmywaki na kiju i przybory do okurzania wykonane z piór; przygotowane węzły i pęki do wyrobu mioteł i szczotek; poduszki i wałki do malowania; ściągaczki wody z szyb (inne niż wałki gumowe)